

PIIRUSTUSSATU: KATTI

GUSTAVSSONIN JA WERNERIN MUKAAN: RITSAGOR (1995)

Olipa kerran ukko ja akka,
jotka asuivat talossaan.

Kävipä kerran sillä lailla,
että he suuttivat toisilleen.

Silloin akka päätti rakentaa itsellen oman oven.
Ukkokin halusi oman oven.

Akka laittoi oveensa lukon.
Silloin ukkokin halusi lukon oveensa.

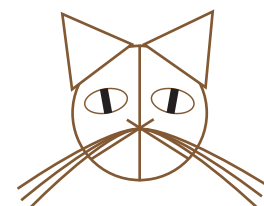
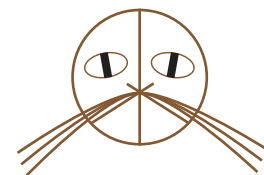
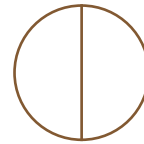
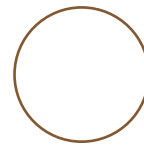
Akka levitti oveensa ulkopuolelle kuusenrisuja.
Niinpä ukko teki samoin.

Akka päätti rakentaa ikkunan,
jotta hän voisi kurkistaa ukkooan pihamaalla.
Ukko olikin yhtä utelias, ja rakensi itseleen oman ikkunansa.

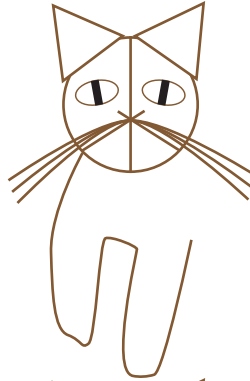
Mökissä oli kylmä. Niinpä akka muurasi
savupiipun, jotta voisi laittaa takkaan tulta.
Ja ukko perässä!

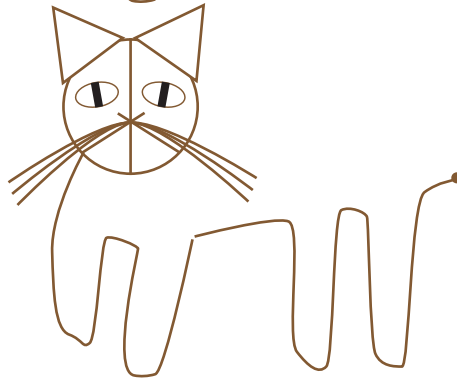

Yhtenä talvipäivänä akka päätti hakea kaivosta vettä.

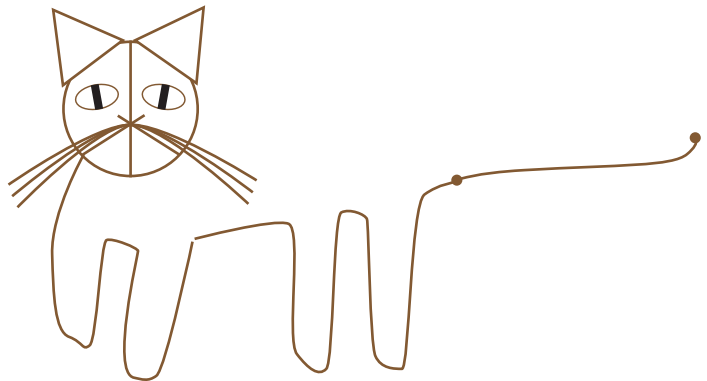
Hän kulki mäkeä alaspäin, kun yhtäkkiä liukastui ja tippui ojaan. Sieltä kömmittyä ylös ei kestänyt kauaakaan, kun hän, hupsista keikkaa, taas tippui ojaan.

Ojasta ylös päästyään hän sitten varovasti jatkoi matkaansa. Hän pääsi kuin pääsikin pitkälle, ennenkuin taas liukastui ja joutui ojaan. Ja vieläpä kerran! Mutta sen jälkeen hän selvisi kaivolle saakka.

Mutta mitä silloin tapahtuikaan! Akka putosi kaivoon! Apua, apua hän huusi.

Ukko kotonaan kuuli akan avuhuutoja, ja kiiruhti kaivolle kukkulan yli. Hän pelasti akan kaivosta ja yhdessä he sitten kulkivat kotiin. Ja mitä parasta, nyt he olivat taas ystäviä. Tiedätkö muuten, kuka makasi hellan äärellä nauttien lämmöstä kun he pääsivät perille? Aivan niin, heidän kissansa!

